

2. Frida Isberg: Fingre

Teksten er fra novellesamlingen Kløe, 2018.

Frida Isberg, (f. 1992), islandske forfatter.

Kom så, bil.

Du kan godt.

Jajajajaja.

Sådan.

5 Yes. Det var tæt på.

Ingen kys. Husk det. Gå bare direkte ud i køkkenet.

Og så blot: Har du to minutter?

Okay. Fint.

Hej, Valur, kan vi lige snakke sammen et øjeblik?

10 Først og fremmest. Du er fantastisk. Men du må forstå, at jeg altid har været mistænksom over for andre mennesker. Jeg har brug for en tilvænningsperiode, min egen. Jeg føler mig nogle gange som den mest værdifulde genstand på et gammelt nationalmuseum. Ikke fordi jeg er en værdifuld genstand, men på grund af sikkerhedsforanstaltningerne, som er enorme. Du ved, film-enorme, som når tyven lægger hånden på byttet, og hele
15 alarmsystemet går i gang, tredive centimeter tykke titandøre falder ned fra loftet, og vagterne dukker op med pistol og lommelygte på mistænkelig kort tid.

Størstedelen af min sociale energi går med at prøve at løfte disse tunge døre op.

De er så tunge. Det tager seriøst hårdt på en ikke at være sig selv. Jeg får tit ømme muskler, altså virkelig fysisk ømhed i visse muskler, som bliver helt spændte, når jeg er på
20 vagt – jeg bliver øm i struben, som om nogen trækker i mine stemmebånd, og jeg får muskelbetændelse i skuldrene. Er det ikke derfor menneskeheden drikker? For at nedbryde forsvarsværkerne, forsøge at få forbindelse? Opnå kontakt?

Vi er ingen undtagelse. Vi var begge temmelig forsvarsløse, da vi mødtes til festen på Stigahlid¹.

25 Ja, ja, min ven. Man kan altså godt dreje uden at stoppe ALT inden for en radius af halvtreds meter.

Tak.

Nej, okay. Én gang til: Du må forstå, Valur, at jeg altid har været en smule mistænksom over for andre mennesker. Jeg har aldrig haft en kæreste.

30 Nej. Jeg har altid været single.

Det lyder endnu værre.

DumåforståValur, at jeg aldrig har haft et *seriøst* forhold. Jeg har nogle gange talt om hamsterteorien, når det kommer til omgang med andre mennesker. Hamsterteorien har sit navn fra mine gamle dværghamstere, Fjola og Finnur. Jeg fik Fjola i fødselsdagsgave, da jeg
35 var tolv år; hun var brun med en hvid stribe over ryggen, og et halvt år senere fik jeg lov at købe en hanhamster til hende for mine sparepenge, som udgjorde halvtreds kroner. Finnur var hvid med en brun stribe. Fjola gik til angreb på Finnur i samme sekund, vi satte ham ned i buret, bed og bed, og for hvert bid hørtes der en desperat piben fra Finnur. Så det endte med, at min far gik ud i garagen og hentede lidt ståltrådsnet, som han lagde midt i en
40 papkasse, og vi satte så hamsterne ned på hver side af det, så de kunne vænne sig til hinanden i passende afstand. Jeg fik til opgave at vogte over dem en hel dag. Om aftenen tog vi ståltrådsnettet op, de snuste forsigtigt til hinanden, problemet var løst. De fik

¹ *Stigahlid*: islandske stedsnavn.

snesevis af unger, som jeg overlod til dyreforretningen til gengæld for tilgodehavender. Femogtyve kroner per unge.

45 Altså: Sådan er jeg. Jeg vil bare gerne, nej, jeg SKAL vænne mig til lugten hos et menneske, inden jeg åbner mig.

Jeg kan ikke vænne mig til lugten af dig.

Nej, okay, rolig nu.

Altså: Sådan er jeg. Jeg skal vænne mig til et menneskes lugt, før jeg rigtig kan åbne mig. 50 Og så er det sådan, at jeg aldrig har været i et seriøst forhold. Du må kunne sætte dig i mit sted, selv om du selvfølgelig kommer fra et rimeligt langt samliv – eller tre år er i det mindste langt efter min målestok – men jeg har det lidt, som om jeg har prøvet at få det til at gå mellem os på et helt forkert grundlag. Nemlig under forudsætning af, at jeg er nødt til at have et forhold. Det er svært at være niogtyve år, når man altid har været single. Det er 55 sørgeligt. Ynkverdigt. Det er ikke sjovt at blive ynket. Ikke for det. Det kan være nice at være genstand for medlidenhed, men så skal man have noget ud af det. Anerkendelse, medfølelse, begejstring, slik og cola.

Jeg får konsekvent stillet spørgsmålet, om der er en anden fyr inde over, når jeg møder min store familie, og når jeg svarer afvisende, så får jeg altid de frygteligste reaktioner som 60 for eksempel: *Og du som er så ung og smuk!* Eller: *Er fyrene ikke bare bange for dig?*

Har du mødt Stebbi?

Overhal du bare, din klovn.

Hvorfor slår du ud med armene?

Nå, synes du, at det er nice at blive dyttet af?

65 Måske burde jeg ikke tale om Stebbi.

Det er måske lidt pinligt at fortælle om, men jeg tror, at det forklarer fortvivlelsen, som greb mig sidste efterår, kort før vi mødtes til festen på Stigahlid. Jeg vil ikke sige, at Stebbi var min bedste ven, vi var ikke på julegaver, men vi har alligevel været gode venner siden gymnasietiden og sås regelmæssigt. De sidste par år er vi kommet hinanden nærrer – nej, 70 hedder det ikke nærmere? – og det er der en simpel forklaring på: Vi er begge to forever alone.

Lad os koncentrere os om arbejdet. Lad os renovere vores nye lejligheder. Lad os gå i byen og på date. Vi sidder begge to fast i det samme kedelige mønster, som betyder, at vi generelt bliver betaget af mennesker, som ikke er interesseret i os, og mister interessen for 75 de mennesker, som actually bliver betaget af os. Og grunden til at jeg kom i tanke om Stebbi er, at han var blevet så træt af at blive bombarderet med spørgsmål, at han registrerede sig som ”i forhold” på Facebook og bildte sin familie ind, at han havde en kæreste, der boede oppe i Vestfjordene. Det holdt ikke længe. For det var en smule svært at overbevise pigerne om, at han faktisk forsøgte ikke at være sin Facebook-kæreste utro. Men 80 om sommeren begyndte det virkelig at gå mig på, og jeg blev overbevist om, at der var noget galt med mig, og pludselig havde jeg bare ikke lyst til andet end mand og børn.

Det virkede OVERHOVEDET IKKE. Hverken Tinder, eller byturene – jeg inviterede uden videre fyrene ud, tog nogle gange på to dates inden for den samme weekend, med 85 islændinge og udlændinge. Og så inviterede Stebbi mig hjem til middag med vin en fredag aften, og efter to flasker rødvin klager jeg min nød til ham, og han foreslår, at vi må lade det komme an på en prøve. Så det, der sker, er, at vi forsøger at gå i seng med hinanden, og det hele er selvfølgelig enormt pinligt, både kyssene og så, at han ikke kunne få den op at stå, og da det endelig lykkedes, var jeg heller ikke våd nok, og vi endte med et nå ja ja til det hele og tog tøj på igen, og jeg gik hjem. Så mødte jeg dig kort efter til festen på Stigahlid, og 90 efter det har jeg og Stebbi forståeligt nok ikke set så meget til hinanden.

Hej, kære mor, jeg kører. Vi snakkes ved bagefter, ikke?

Ja, det lover jeg.

Bye, bye.

95 Nej, okay. Dropper Stebbi. Måske bare: Har du mødt Stebbi, ikke? Han kan fortælle stort set den samme historie. Så jeg er ikke den eneste, der føler presset.

Altså. I går kom jeg ligesom til mig selv og indså, hvorfor jeg ønskede, at vi fortsatte, selv om der ikke længere, som du ganske rigtig påpegede, er den store gnist mellem os. Jeg var til kaffe hos min mor, da hun tog mine hænder og sagde, at jeg skulle holde op med at kradse mig. Jeg så halvvejs utålmodigt på hende og derefter på hænderne og opdagede, at
100 to af mine fingre var ildrøde og skrammede. Venstre ringfinger og højre langemand. De andre fingre var hvide og fine. Min mor klippede et blad af sin aloe vera², rakte mig det og hentede plastre til fingrene, så jeg ikke længere kunne pille i dem.

Nu er jeg ikke noget overtroisk menneske. Jeg har intet problem med at gå under en stige eller se på sorte katte, du ved, den slags. Har ikke den store tålmodighed med min mor,
105 som finder det ufatteligt underholdende at spå i kaffegrums og nægter at kysse mig hej, før jeg er trådt ind over hendes dørtærskel. Men som jeg sad der ved bordet i køkkenet og lod hende sætte plastre på mine fingre – ja, ja, sin mors lille barn – gik det op for mig, hvad det var for to fingre. Ægteskabsfingeren og fuckfingeren.

Overtro er ikke det rette ord. Det er bare et spørgsmål om underbevidsthed. Det er et
110 videnskabeligt bevist kryb.

Mine fingre kløede, fordi den forsøgte at fortælle mig noget.

Underbevidstheden var blot: Hallo, du kommer til at vælge. Enten ring eller fuck you.

I den betydning af fuck you, som er rend mig i røven, men ikke, du ved, i den seksuelle betydning.

115 Men faktisk, når jeg nu tænker over det, kunne det også være et fuck you til ringen. Fordi jeg er højrehåndet, kommer fuck you først.

Hej, Valur, jeg er lige udenfor. Er på vej ud af bilen.

Okay, ha, ha.

Ses om lidt.

120 Du må forstå, Valur, at jeg altid har været en smule mistænksom over for andre mennesker. Jeg er lidt som den der forfærdelige talemåde på engelsk: *a tough nut to crack*. Men når min skal revner, så er jeg godt nok ét stort smil. Jeg har bare brug for min egen tilvænningsperiode, ikke? Og jeg troede ikke det funkede mellem os, fordi jeg endnu ikke var mig selv i relation til dig, men hvis jeg kunne blive mig selv, og du for alvor kom til at
125 kende mig, så ville vi måske kunne blive kærestes; men du har selvfølgelig ret. Det funker helt enkelt ikke.

² *aloe vera*: en plante, hvis saft kan virke helende på huden.